

Η ΠΡΕΚΑΔΟΤΟΣ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ Ι. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ

[Εδγενός παραχρηθείσα από τον υιόν του κ. Γ. Τσακασιάνου]

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου)

Πικρά μετανοημένος για τὸ πάθημά μου τούτο, ἐσκέφθηκα νὰ συνορασθῶ μετὰ τοῦ θετικοῦ καὶ δραστηριοῦ φίλου κ. Χ. Χιώτη (ἀνεπιού τοῦ ἱστοριογράφου), μετὰ τοῦ ὁποίου ἐσουτήσαμε βιβλιοπωλεῖο, συνάμα δὲ ἀνελάβαμε καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἑλλητικῆς Βιβλιοθηκῆς τὴν ὁποίαν ἐξέδιδαν τότε οἱ κ. κ. Μπαρτ καὶ Χίρστ.

Ἄτυχός ὄμως, καὶ μετὰ τὰς δύο αὐτὰς ἐπιχειρήσεις μας τὰ βόηκα μεσκοῦρα!

Κακὰ καὶ μαῦρα μετὰ τὴν Ἑλλην. Βιβλιοθήκη. Ψυχρὰ καὶ ἀνεπιόδα μετὰ τὸ βιβλιοπωλεῖο. Καὶ ἰδοὺ καὶ πάλιν ὁ πολυτεχνῶς Τσακασιάνος, ἵστούς πέπε δρόμους.

Κομπὸς καὶ τώρα λιμοκοντοριόκις, πάντοτε σχεδὸν ἀπένταρος, πάντοτε προσποιούμενος τὸν παιδρὸν καὶ χορτάτον καὶ παντοεινότατος ὄλων τῶν θεάτρων Ἀθηνῶν ἀμακαθῶρος!

Νηστικὸς καὶ θέατρο.

Κουλοῦρι καὶ τυρὶ μέσα εἰς μίαν ἐλειεινὴν καμαρίτσα, κ' ἔξω ἐκεῖ ἵστού Τζαχαροπλαστεῖον Γιάννακη... γορνήτα!

Κάπου-κάπου μάλιστα, καὶ λουτρὸν ἵστού Φάληρον!

Κι' ἐραστής ὁ κύριος, ναῖσκε, ἀφέντη, ἐραστής μετὰ τὰ μοδέρνα του κολλάρα καὶ μετὰ τὰς καραφωμένες ποεζίες μου, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν αἰώνια νηστικίλα μου!

Τέτοιον μετὰ παρέλαβε καὶ τέτοιον μετὰ ἀφήκε τὸ σκληρόκαρδον ἔτος 1890.

Ἄλλ' εὐθύς ὡς ἐπρόβαλε τὸ ἔτος 1891 οἰσθάνθηκα μίαν ἀγῆ κάποιον χριστιανικὸ χέρι νὰ με σηκῶνῃ ἀπ' τὸν βαρὺ λήθαργον, ὅπου τότε πλῆον

Ἑκπῶ—ἀς πῶ πῶς ξύπνησα—δὲν κλειόσα ὁ δόλιος μάτι, καρβέλια ὄνειροῦμίνα καὶ τσίρους ἵστού κρεβάτι. Οἰστρος καὶ διαφνῆς κ' ἔμπνευσις, ἐρωτες, ἀνθή, ἀστέρια, ἵστού φρικαλέα τὴν πείνα μου, ἐφαίνοντο μαχαίρα! Πεινάω-πεινῶ, πεινῶ-πεινῶ, πεινάσω καὶ πεινήσω, Μόσσα, φαί!...Μόσσα ἔχει γιὰ...γιὰ πῖνα θάσ' ἀφίω! Εἶπα, κ' ἴδού με ἀπάλληλος, καὶ δὴ τσιλωνεϊακὸς κ' εἶπαν: Νὰ κ' ἕνας ποιητῆς ὀλιγον γνωστικὸς! κ' εἶπε κ' ἡ δόλια μου ψυχὴ—πέξῃ μὰ χροτασμένη,—μονάχα ἡ πείνα σωφρονεῖ. ἡ πείνα φρονιμαίνει. Τώρα δὰ ξυπνῶ ἵστού τὴν ἀγῆ...κλπ.

(Ὁ Σπουργίτης περιπλανώμενος)

Ἄπο τότε καὶ πέρα καὶ μέχρι σήμερον περιπλανῶμαι, ἀλήθεια, σὺν τὴν ἀδικη κατάρα, ἀλλὰ ποτὲ ἄλλο δὲν ξαναπείνασα. Κατῶρθωσα διὰ τῆς ἰσχυρᾶς θελήσεώς μου νάποχωρισθῶ τελείως ἀπὸ τὸν ἀπελπιστικὸν κύκλον τῶν χασομέρηδων, δὲν ἐκατῶρθωσα ὄμως νάποχωρισθῶ καὶ ἀπὸ τῆς στιχοκρατίας τὰ νύχια.

Συχνὰ πυκνὰ χωρὶς κ' ἐγὼ νὰ τὸ θέλω, πάντα ἐκεῖ ποὺ βυθίζομαι στὰ ὑπηρεσιακά μου χρέη, παραιτῶ ἑξαφνω, ὁ ἀθεόφοβος, δασμολόγια, νόμοις καὶ ἀριθμοῦς καὶ γράφω στίχους!

Καὶ μετὰ βλέπετε, μάλιστα, ἐμὲ τὸν κύριον ὑποτελώνην, ἔξω ἐκεῖ στὸ μπαλκόνι τῆς Ἀστυνομίας Κυπαρισσίας ν' ἀπαγγέλλω ποιήματα πολεμικά (25 Μαρτίου 1897).

Ἄπο δὲ τούς στίχους, ποὺ κατὰ καιροὺς γράφω, ἄλλους παραδίδω εἰς τὴν δημοσιότητα ἐλευθέρους παντὸς τέλους καὶ ἄλλους θέτω... ὑπὸ ἀύστηρᾶν ἐπιτήρησιν.

Στὸ τελευταῖο τούτου μέτρο μ' ἐσορῶσαν ἡ ἐξοριστικὴς ταλαιπωρίες τις ὁποῖες ὑπέφερα χάριν ἐνὸς στιχορρηγματοῦ τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσά εὐθύς ὡς εἶπεν ὁ ἀειμνηστὸς—ὁ ἀληθὴς μέγας—Χ. Τρικούρης ἐν τῇ Βουλῇ μας τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο ἀτυχῶς ἐχρησώκοπισησάμεν!

Ὡς δημόσιος δ' ἐγὼ ἀπάλληλος ἔπρεπε νὰ μετρήσω τὰ στερνά μου καὶ νὰ βουβρίζω τότε, ἄλλ' ἐγὼ ἐξέχασα ὅλα καὶ ξαναπρόβαλα σὺν Σπουργίτη καὶ πάλι, πειδ δαιμονισμένος τώρα μετὰ τὸ κατωτέρω στιχοῦρηγμα: Τοῦ Σπουργίτη μπόμπά πρώτη, μποναμάς τοῦ Πατριώτη.

Ὁ Θεὸς ἀγορεύει Σολομῆ, εἶδος ἐκεῖ ἐξυπνάδα... Πινοῦσας μὰ δὲν ἤθελε νὰ ἴῃ ποτὲ τοῦ Ἑλλάδα! Ἔλα, τὸ γράφανε, νὰ ἴδῃς τοὺς ἀνδρας μας, τάχατα, Κι' ἐστίνος ἔλεε, Νάσινιό, θι γάσω τὴν ἰδέα! Ἄκοῦς, μυστήριον;... μανὰ του τὴν ἤθελε ἀπ' ἀλάργα, Πρόβλεπε πῶς θὰ πούληθῇ κ' ἡ Ἑλλάς του σὺν τὴν Πάργα! Δὲν ἐφρατῶσθη ὄμως ποτὲ, ὅσο κ' ἐν ἦτο ἀλοῦπι, Πῶς ἀφ' τὸ γυλὶ θὰ πούληθῇ τοῦ Σπύρου τοῦ Τρικούρη. Κ' ἰσομά εἰν' ἀληθινὸ!...

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΚΑΛΥΠΤΙΚΑ ΣΑΖΟΣ

Ἡ ἐκφραδὶς τοῦ προσώπου

Ἡ γυναῖκα ἔχει ὡς σκοπὸν τῆς νὰ ἀρέσῃ. Πρέπει συνεπῶς νὰ κατέχῃ τὸ μυστικὸν τῆς φιλαρεσκείας. Πρέπει νὰ προσέχη καὶ σταῖς μικραῖς λεπτομέρειαις τῆς ἐμφανίσεώς της καὶ νὰ θεωρῇ τὸν καθρέφτη τῆς ὡς τὸν εἰλικρινέστερον κριτικόν. Κυρίως πρέπει νὰ περιποιητῆται ἰδιαίτερος τὴν ἐπιδερμίδα της, ἡ ὁποία εἶνε τὸ βαρομέτρο τῆς ὠραιότητος καὶ τῆς υγείας μιᾶς γυναικός.

Ἐπιδερμὶς καθαρά, χωρὶς λεκέδες καὶ χωρὶς πανάδες, εἶνε σημεῖον ὑγιούς ὁργανισμοῦ καὶ καλῆς λειτουργίας στομάχου. Τὰ ζωρὰ χρώματα εἶνε προνόμια τῶν ξανθῶν γυναικῶν. Ἄς μὴ ἀνησυχῶν ὄμως καὶ αἱ μελαχρινές. Τὸ χρῶμα των εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ διατηροῦνται περισσότερο.

Τὸ δέρμα τοῦ προσώπου εἶνε ἐξαιρετικῶς λεπτὸ καὶ χρειάζεται διαρκῶς περιποίησιν.

Ἡ μελαχρινὴ ἔχουν γενικῶς παχύτεραν τῶν ξανθῶν ἐπιδερμίδα. Κι' ἐν τούτοις εἶνε καὶ αὐταὶ ἐκτεθειμέναι εἰς διάφορες δερματικὰς ἀσθένειας. Πρέπει συνεπῶς νὰ προσέχουν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δροσερότητος τῆς ἐπιδερμίδος των, σὺν καὶ εἶνε προσφυλαγμένες ἀπὸ τὸν μεγάλον κίνδυνον, ποὺ διατρέχουν αἱ ξανθές: Τὸν κίνδυνον τῶν ρυτίδων! Ἡ ἐπιδερμὶς τῶν ξανθῶν γυναικῶν ρυτιδοῦται εὐκολώτερον, διότι εἶνε ἀπείρως λεπτότερα τῆς τῶν μελαχρινῶν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, συνεπεία δηλαδὴ τῆς λεπτότητός των, διατρέχουν καὶ τὸν κίνδυνον τῶν πανάδων.

Δροσερὰν ἐπιδερμίδα ἐξασφαλίζει ἡ τακτικὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Τούτους αὐτοὺς κινδύνους μετὰ τὰς ξανθὰς διατρέχουν, ὅσαι ἔχουν κόκκινα μαλλιά.

Ἡ ἐπιδερμὶς εἶνε, κατὰ γενικὸν κανόνα, παχεῖα ἢ ξηρὰ. Διὰ τῆς ξηρᾶς ἐπιδερμίδος εἶνε ἀπαραίτητες αἱ πλύσεις μετὰ κρύου νεροῦ, ποὺ δυναμώνουν τὴν λειτουργία τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Αἱ ἐπαλείψεις μετὰ γλυκερίνην ἐξασφαλίζουν ἐπίσης τὴν τόνωσιν τῆς ἐπιδερμίδος, καθὼς καὶ τὸ πλύσιμο μετὰ ἀφέψημα πιτύρουν.

Ἰδοὺ τώρα καὶ μερικὲς κρέμες κατάλληλες γιὰ τὰ ξηρὰ δέρματα. Τὰς τοποθετεῖτε εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ κατόπιν πούδραρίζετε μετὰ πολὺ λεπτὴ ποῦδρα.

Γάλα	20 γρ.
Βοσιλικὸ ξύγκι	20 γρ.
Λανολίν	10 γρ.
Βαζελίνη	10 γρ.
Ἀπόσταγμα ῥόδου	10 γρ.

Ἀποτελεσματικὴ ἐπίσης εἶνε καὶ ἡ ἀκόλουθος κρέμα:

Ἀμυγδαλόλαδο γλυκὸ	50 γρ.
Ἄγγορρόνερο	25 γρ.
Κερί	2 γρ.
Ἀπόσταγμα ἀμυγδαλοῦ	1 στάλα

Ἐπίσης ἀπαλύνει τὰς ξηρὰς ἐπιδερμίδας τὸ κάτωθι μίγμα:

Βαζελίνα	10 γρ.
Λανολίν	10 γρ.
Διθυσμένο νερὸ	5 γρ.
Ζίγκος	3 στάλας
Ἀπόσταγμα λεβάντας	5 στάλας

Εἰς τὸ προσέχη θὰ δημοσιεύσωμεν συμβουλὰς καὶ συνταγὰς διατὰς παχεῖας ἐπιδερμίδας.

Ἡ Κοκέτα

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Πῶς νὰ φαίνεσθε ὑψηλοτέρα παρ' ὅδον εἶσθε.—Ἐπιθυμῆτε νὰ φανῆτε ὑψηλοτέρα! Φορέσθε ἐσθῆτα μετὰ ραβδώσεων (σειρῶν) ὀριζοντίων· εἶσθε ὑψηλὴ καὶ θέλετε νὰ φανῆτε χαμηλοτέρα, φορέσατε ἐσθῆτα μετὰ γραμμῶν καθέτων. Εἶνε ὀπτική ἀπάτη ἐπιτυγχάνουσα πάντοτε. Ἰδοὺ ἕνα παράδειγμα: ἐπὶ τῶν τετραγώνων πλάτους καὶ μήκους φέρετε γραμμὰς εἰς τὸ ἐν καθέτους καὶ εἰς τὸ ἕτερον ὀριζοντίους, καὶ θέλετε πεισθῆ δεῖ τὸ φέρον τὰς ὀριζοντίους γραμμὰς εἶνε μακρότερον. Μετροῦσα ὄμως τούτο κατανοεῖτε δεῖ ἡ διαφορὰ αὕτη εἶνε ἀποτέλεσμα ὀπτικῆς ἀπάτης.

Ἡ νοικοκυρὰ

